

Εμπειρία κι αξιολόγηση συμμετοχής στο ΜΡΔ 2020 της Αναστασίας Τοκμακίδου

Παρά τις συνθήκες που βιώνουμε στη σημερινή εποχή, το γεγονός ότι πραγματοποιήθηκε για άλλη μια χρονιά το συγκεκριμένο συνέδριο, είναι ένα πραγματικά χαρούμενο γεγονός. Μας βοήθησε πραγματικά ως μαθητές, να πάρουμε ένα διάλειμμα από τη ρουτίνα μας και την καθημερινή μας ζωή. Πιστεύω πως μας έδωσε τη χαρά και την ενέργεια που όλοι είχαμε ανάγκη. Όλη η προετοιμασία με έκανε να ξεχαστώ από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε παγκοσμίως, σήμερα, με την πανδημία. (Εξεπλάγην με το πόσο καλά ήταν οργανωμένο το συνέδριο. Όσες τεχνικές μικροδυσκολίες εμφανίστηκαν αντιμετωπίστηκαν άμεσα).

Αρχικά, δεν ήθελα να συμμετάσχω κυρίως λόγω των υποχρεώσεών μου ως μαθήτρια της Δευτέρας Λυκείου. Ήμουν αρκετά αγχωμένη και προβληματισμένη με το γεγονός ότι θα γινόταν διαδικτυακά. Παρόλα αυτά, επειδή ως άνθρωπος έχω μεγάλη αφοσίωση σε αυτά που αποφασίζω να κάνω, συνειδητοποίησα ότι δεν έπρεπε να χάσω την ευκαιρία, μιας και σκέφτηκα ότι θα με έκανε να ξεφύγω ελαφρώς από την καθημερινότητά μου.

Θέλω να αναφερθώ στην συνεργασία που υπήρξε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης με την επιτροπή μου. Όλοι είχαμε το άγχος πως θα γνωριστούμε και συνεργαστούμε με τους άλλους εμπειρογνώμονες στην επιτροπή μας, αλλά έχω να πω, πως ειλικρινά πιστεύω πως ναι, υπήρχε τέτοιο πνεύμα. Ανταλλάξαμε πολλές ιδέες, αλληλοβοηθηθήκαμε και τελειώσαμε γρήγορα το σχέδιο γνώμης. Νιώθω πως όλοι δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό. Συνεργαστήκαμε πάρα πολύ καλά σαν κράτη μέλη, ειδικότερα παίρνοντας υπόψη τις δύσκολες συνθήκες με την πανδημία.

Η αλήθεια είναι πως είναι μια πραγματικά δύσκολη διαδικασία. Χρειάζεται αρκετή προετοιμασία και σίγουρα όλοι οι εμπειρογνώμονες αντιμετωπίζουν αρκετό άγχος, ειδικότερα στην αρχή του συνεδρίου.

Η κακοποίηση των παιδιών με την οποία ασχολήθηκα στην επιτροπή μου είναι ένα βασικό ζήτημα που προβληματίζει πολλά κράτη μέλη του ΟΗΕ. Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια έχουν αυξηθεί τα κρούσματα, σε ηλικίες κυρίως δέκα χρονών και άνω. Η παθολογία στις οικογένειες καθώς και στον κοινωνικό περίγυρο είναι παράγοντες που οδηγούν συνήθως στην κακοποίηση παιδιών. Από την άλλη, η ψυχολογία ενός παιδιού που έχει διαμορφωθεί υπό ένα τοξικό οικογενειακό περιβάλλον, μπορεί να οδηγήσει έναν ανήλικο άνθρωπο στην εκτόνωση θυμού εις βάρος ενός άλλου παιδιού στο σχολικό περιβάλλον (σχολικός εκφοβισμός). Με την πανδημία, αν και τα κρούσματα σεξουαλικής κακοποίησης και σχολικού εκφοβισμού βεβαίως έχουν μειωθεί, έχει γίνει <<μόδα>> ο διαδικτυακός εκφοβισμός. Μάλιστα στις μέρες μας, λίγα θύματα θα βρουν το κουράγιο να μιλήσουν και να πούνε τι τους συμβαίνει. Στις περισσότερες περιπτώσεις που τα παιδιά δε ζητούν βοήθεια, φτάνουν στο επίπεδο της αυτοκτονίας. Επιπλέον, πολλές φορές οι δράστες τα εκβιάζουν, με αποτέλεσμα να φοβούνται αυτές τις επιπτώσεις.

Θα ήθελα να επισημάνω το ρόλο των εκπαιδευτικών μιας και θεωρώ πως αυτοί είναι οι άνθρωποι που, πιο συχνά, ζητάει βοήθεια ένα παιδί. Πιστεύω πως οι εκπαιδευτικοί θα έπρεπε να έχουν πιο στενή σχέση με τα παιδιά, προκειμένου να αναπτυχθεί εμπιστοσύνη. Είναι απαραίτητο να προσπαθούν έμμεσα να δείξουν στα παιδιά ότι θα είναι δίπλα τους σε τέτοιες καταστάσεις, ώστε τα παιδιά, από μόνα τους, να ζητήσουν βοήθεια.

Η Δανία την οποία εκπροσώπησα στο πλαίσιο αυτό, έχει τροποποιήσει και θέσει σε ισχύ νόμους που καλύπτουν σαφώς, τις έννοιες ενδοοικογενειακής βία, σωματεμπορίας, σεξουαλικής παρενόχλησης, σχολικού εκφοβισμού κτλ. Επιπροσθέτως, οι περισσότεροι

εκπαιδευτικοί έχουν την απαραίτητη εξειδίκευση στον τομέα της ψυχολογίας, ενώ υπάρχουν και πολλοί ψυχολόγοι στις σχολικές μονάδες. Σε γενικά πλαίσια μπορώ να πω ότι διαπίστωνα πως, όλες τις χώρες αντιμετωπίζουμε τα ίδια προβλήματα. Συνεπώς, θεωρώ πως, όλες οι χώρες, σε γενικές γραμμές, συμφωνούσαμε στις ιδέες μας και συνεργαστήκαμε εύκολα. Σε κάθε συντονισμένη και μη-συντονισμένη συζήτηση, τα θέματα που θέσαμε αφορούσαν ζητήματα που όλα τα κράτη μέλη προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε. Υπήρξε ομοφωνία και συμμετοχή από όλους τους διπλωμάτες. Βγάλαμε με μεγάλη ευκολία το σχέδιο γνώμης και κρίνω τη συνεργασία στην επιτροπή απόλυτα επιτυχή.

Εν κατακλείδι, είμαι πραγματικά πολύ χαρούμενη που είχα φέτος τη δυνατότητα να συμμετάσχω στο “Μαθητές σε Ρόλο Διπλωμάτη” διότι ειλικρινά αποκόμισα πολλά πράγματα. Ως άνθρωπος που έχω πάρει μέρος και σε άλλα μαθητικά συνέδρια, οφείλω να ομολογήσω πως κάθε φορά συγκινούμαι στο τέλος με τέτοιου είδους προγραμμάτων. Είναι πραγματικά όμορφο να βλέπω παιδιά και ενήλικες να παθιάζονται με την υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πραγματικά απόλαυσα πολύ την εμπειρία αυτή και ανυπομονώ να εξωτερικεύσω αυτά που έμαθα και να τα εφαρμόσω στη ζωή μου. Νιώθω πως η όλη εμπειρία με βελτίωσε ως άνθρωπο.

Αναστασία Τοκμακίδου